

[Grethe Fenger Møller]

nok. Jeg er også enig med ministeren i, at vi ikke kan vurdere dette alene på økonomien. Jeg har på det konservative folkepartis vegne sagt mange gange – og det mener jeg – at jeg synes, det er i orden, at det danske samfund ofrer mange penge på bekæmpelse af arbejdsløsheden, fordi det er så stort et problem for vores samfund. Det afgørende er bare, om de penge, vi anvender, virker, og hvis resultatet af, at vi anvender en mængde milliarder til kunstfærdige ordninger, er, at kun halvdelen kommer i arbejde, er virkningen for ringe. Ministeren siger, at genoptræning er vigtig. Ja, det er den, men hvad så med den halvdel af dem, der bliver genoptrænet, der ikke får mulighed for at komme i varig beskæftigelse bagefter? Det synes jeg er et enormt problem.

Det er et økonomisk problem for vores samfund, hvor vi alle har en fælles interesse i at finde ud af, hvordan vi anvender vores ressourcer bedst muligt til fordel for de arbejdsløse, men jeg mener også i høj grad, at det er et psykologisk problem, et praktisk problem for de arbejdsløse. For hvad får de egentlig ud af at komme på et ganske kortvarigt genoptræningskursus og måske få glæden ved at arbejde tilbage, hvis de så bliver smidt ud af systemet igen, fordi man nu har fremrykket jobtilbudsordningen her fra efteråret, således at chancen for, at man kan forblive i arbejde, er blevet endnu mindre, end den var før?

Jeg mener i høj grad, det er nødvendigt, at vi som ansvarlige partier i folketinget drøfter, hvad vi kan gøre for at anvende vores ressourcer bedst muligt, men måske skal vi tage denne drøftelse en gang til, når vi har fået ILO-rapporten og ministeren også har læst den. I øvrigt var den udførligt omtalt i Jyllands-Posten den 14. oktober.

Arbejdsministeren (Svend Jakobsen, fg.):

Jeg kan på arbejdsministerens vegne tilsige god vilje til at deltage i en sådan senere drøftelse enten her i salen eller i arbejdsmarkedsudvalget – jeg tror nu, at det sidste måtte anses for mest hensigtsmæssigt.

Jeg vil derudover gerne kvittere for den interesse, som fru Grethe Fenger Møller udviser for dette område. Det er, også set fra regeringens synspunkt, et overmåde vigtigt område, og man kan jo godt sige, at det er

for lidt at få 50 pct. i mere varig beskæftigelse efter et beskæftigelsesjob, og vi kan da ikke være uenige i, at det ville være bedre, hvis man kunne nå en højere procent. Man kan jo også se det fra en anden synsvinkel og sige: ja men det var da i hvert fald godt, at vi gjorde noget, sådan at vi fik denne halvdel ind i en mere varig beskæftigelse.

Men jeg tror, som fru Grethe Fenger Møller også var inde på det, at det er nyttigt at tage den videre drøftelse på baggrund af en større viden om ILO-rapporten, end vi har i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 83

7) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Vil ministeren oplyse, om og i bekræftende fald hvilke honorarer der er udbetalt for medvirken i TV omkring licensbetaling, bl. a. til landsretssagfører Jette Hecht Johansen og professorerne Kissmeyer, Robert Jacobsen og Tage Kaarsted?«

Skriftlig begrundelse

Den medvirken, som en række i offentligheden kendte personer har ydet i TV, forekommer mig, især med det indhold, indslagene har haft, så ejendommeligt, at jeg undrer mig over, hvad der kan have påvirket dem dertil. Derfor spørgsmålet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg må sige, at det er Danmarks Radios faste praksis, at man principielt ikke videregiver oplysninger til offentligheden om privatpersoners økonomiske forhold, herunder vederlag for medvirken i Danmarks Radios udsendelser, og på dette område følger Danmarks Radio bestemmelsen i § 2, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen, som undtager – og jeg citerer – »oplysning om enkeltpersoners personlige og økonomiske forhold«. På denne baggrund ser jeg mig ikke i stand til at besvare hr. Hagen Hagensens spørgsmål nærmere.

Hagen Hagensen (KF):

Først skal jeg rette en enkelt ting, der er blevet forkert i spørgsmålet. Der skulle na-